

καὶ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστής / νὰ φέρνῃν τὴν μπάρτε τῆς κουντουβερναρίας
του εἰς τὸ σπίτιν τῆς μὲ δικές του ὄξοδες.—

/—Μᾶρκος Χιάμης μάρτυρας ὡς ἄνωθε—

/—Τζωρτζέτος Κοντοπίδης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε— — —

/—Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

75

Συνοπτικὸν

φ. 48^Γ

/ [ῚΕβ]γαλμένο ἀπὸ παπὰ Ἰωάννη Φ 44

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ] αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 10/
τὴν σήμερον ἐνεφανί / στησαν εἰς τὴν μπαρρησία καμῶ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου
τὰ κάτωθεν δύο μέρην τὸ ἐν μ[έ] / ρο[ς ὁ] παπᾶ κὺρ Ἰωάννης Σπανὸς τὸ δὲ ἕτερον
μέρος ὁ μισέρ Γεωργάκης Μικέλες λέγοντας τὰ ἀνωθεν μέρην πὼς ἐπειδὴ καὶ σή-
μερον δώδεκα χρόνοι περασμένοι ἦλθαν μία περὶ / πικὴν ἀπὸ τὴν Μπόλη ἐδῶ εἰς
τὴ Νεξία ἀπὸ τὸν ποτὲ Γεώργιο Σκιζάκη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνω / θεν Μικέλε
κάνοντάς τονε ἐπίτροπόν του ὡς τὸ ἴδιον του κορμὶ νὰ λάβῃν καὶ νὰ πληρω / θῆν
μὲ ὄγιο μὸδο μπορεῖ ἀπὸ τὰ καλὰ τοῦ ποτὲ παπᾶ κὺρ Γεώργιου Χαρβαλιᾶ / [ρ]εά-
λια ἑκα / [τὸν] πενήντα / [ῆ]τοι 150/ κα / θῶς διαλαμ / βάνειν τὸ σκρί / το ὅπου
τοῦ ἑκα / με στὴν Μπόλη /. "Ὄθεν ὁ ρηθεὶς Μικέλες ἔπεσεν εἰ σὲ ντακόρδιο μὲ τὸν
ἄνωθεν παπὰ κὺρ Ἰωάννη ὡς κληρονόμος τοῦ πεθ[ε] / ροῦ του τοῦ ποτὲ παπᾶ κὺρ
Γεώργιου καὶ ἔδωσέν του τὰ προλεγόμενα ἑκατὸν πενήντα ρεάλια / καὶ ἕκαμέν του
ρετζέβερε πὼς τὰ ἔλαβε καθὼς φαίνεται εἰς ταῖς πράξαις τοῦ ποτὲ παπᾶ κὺρ Ἄ /
ποστόλης Κλουβάτου νοτάριου Τριμαλίας πρεμετάροντος ὁ ρηθεὶς Μικέλες ὅτιν σ'
ἔξι / μῆνες νὰ ἔρθῃν τὸ σκρίτον ἀπὸ τὴν Μπόλη νὰ τοῦ τὸ δώσῃν τῶρι τὴν σήμερον
ἐπειδὴ καὶ / τὸ σκρ(ί)τον νὰ λείπῃν τόσους χρόνους τοῦ τὸ γυρεύειν, ἢ τὸ σκρίτον
νὰ τοῦ δώσῃν ἢ τὰ ἐ / κατὸ πενήντα ρεάλια ὅπου τοῦ ἔδωσεν. Ὁ δὲ μισέρ Γεωργάκης
ἀπιλογᾶται καὶ λέγειν π[ὼς] / τὸ σκρίτον δὲν τοῦ τὸ στείλασιν μὰ στὸ ρετζίβερε ὅπου
τοῦ καμε τοῦ ὑπόσχεται αὐτὸς / κακόλα του ἂν εἶχεν τύχει τίς νὰς νὰ τὸν ἐγυρέψῃν
ἢ νὰ τὸν ἐσυνχίσῃν διὰ τὰ ἐκεῖνα τὰ / ἑκατὸν πενήντα ρεάλια νὰ ἀπιλογᾶται ὁ αὐτὸς
Μικέλες. "Ὄθεν εἰς τοῦτον κοντρεστέ / ροντας ἀνάμεσόν τος καὶ μὴν κονφάροντας
[[καὶ]] διὰ νὰ λείψουσιν ἀπὸ τὰ μαλώμα / τα καὶ σύνχυσες καὶ κρισολογήματα καὶ
ὄξοδες ἐθελήσασιν καὶ οἱ δύο μὲ καλὴ γνώμην καὶ μὲ / ἴδιαν τος βουλήν καὶ εἰς
φιλικοῦ τρόπου καὶ ἐψήφισαν καὶ ἔβαλα διὰ αἵρεται κριταὶ τῆς αὐτῆς / ὑποθέσεως

τὸν ἀφέντη Μαρκάκη Φρανκόπουλο καὶ ἀφέντη Γεωργάκη Τάγαρη νὰ δοῦ / σιν
καὶ νὰ ἐρευνήσουσιν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καθὼς θέλου δικαιολογηθοῦν ἐνμπροσθέν /
τος καὶ καθὼς θέλου δείξειν μὲ γράμματάν τος καὶ ἀκροαζομένων τῶν ἀφοτέρων τὰ
δικαιολογήμα / τα σὲ ὅ,τιν ἤθελε τις φωτίσειν ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ ἀποφασίσουν
ὑπόσχουται τὰ αὐτὰ μέ / ρην νὰ τὸ κρατοῦ στερικτὸ βέβαιο καὶ ἀχάλαστον καὶ ὅποιος
ἀπὸ τὰ μέρην ἤθελε ἀθετίσῃ καὶ / ἔβγειν ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν τος νὰ πληρώνη κοντά-
να ἀφέντη καδὴ καὶ ἀφέντη βοϊβόντα / ρεάλια πενήντα ἤτοι 50 / καὶ πάλι ἡ ἀπόφα-
σίν τος νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην / καὶ τὰ ἐξῆς. "Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ
παρόντος κοπρομέσου ἀπογράφου καὶ οἱ μερίδες ὑπὸ χειρὸς τος καὶ ἀξιόπιστοιν
μάρτυρες καὶ τὰ ἐξῆς— —

/ — Ἐγὼ παπὰ Ἰωάννης Σπανὸς στέργω τᾶνωθεν—

/ — Γεωργίος Μικέλε βεβαιώνω ὡς ἄνωθε

/ — Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας τὰ ἄνωθεν—

/ — Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Παξιμάδης μαρτυρῶ—

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραφα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

φ. 48^v

Φ 44 Ἐβγαλμένο ἀπὸ παπὰ Δημήτρη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680 / ἐν μηνὶ [[Σεπτεβρίου]]
/ Αὐγούστου / 15 / τὴν σήμερον [ἐνεφανίστην εἰς] / τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπο-
γράφοντος νοτάριου ἡ κερά καλογρέα Καλλιστράτην [.....] / λη τῆς Ἀργυρῆς
λέγοντας ἡ αὐτὴν κύρ Καλλιστράτην τὸ πὼς ἔχουσιν ἓνα κομμάτιν χ[ωράφι...] / λο-
γημένον εἰς τὸ μέρος τῶν Ἀργίω σύνμπλιο τοῦ μπάρμπα της τοῦ Μάρκου τῆς
Ἀργυρῆς [.] μα [....] / τὸν ἀνηψιὸν της τὸν Κωσταντὴν τοῦ Νικόλα τοῦ Μπιτζιᾶ
τὸ ὁποῖο πράμα τὸ κάνει ὁ αὐ[τὸς Κω] / σταντῆς κουντουβερνικὸν ὄλο καὶ παίρνει
τὴν ἔμισήν νιτράδα τοῦ αὐτοῦ πραμάτου καὶ τὴν ἄλλη ἔμισήν / ἡ ἄνωθεν κύρ Καλ-
λιστράτην ἐπειδὴ καὶ νὰ τοῦ ἔχην εἰς τὸ προικοχάρτιν του τὸ ἔμισὸν τῆς πάρτης /
της ὅπου κουμαντάρειν ἀποθάνοντάς της χωρὶς τὰ δέντρα του. Τώριν πάλι τὴν ἄλλη
ἔμισήν τῆς / πάρτης της ἡγου τὸ ἓνα τετάρτιν ἀπὸ ὄλο τὸ πράμα τὸ ἀφήνειν τοῦ
μικροῦ της ἀνηψιοῦ ἡγου τοῦ [ἄ] / φέντην ἱερομονάχου παπὰ κύρ Δημητρίου Που-
λημενάκην υἱοῦ τοῦ κύρ Σταμάτην Πουλημενάκην / τοῦ καθολικοῦν της ἀνηψιοῦ
τὸ ὁποῖο τοῦ τὸ ἀφήνει καὶ αὐτινοῦ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν της καὶ τὰ / δέντρα ὅπου